

Nagyrekonstrukció előtt (?) a baromfifeldolgozó

Interjú Forgács Péter igazgatóval

Nemrég még szerte a világban jól eladható, kedvezően konvertálható cikk volt a magyar baromfi. Manapság viszont annyi a bizonytalansági tényező, oly nagy a termelési kockázat, hogy százszor is meg kell gondolnia a döntést annak, aki a legkülönbözőbb formában fogyasztható csirke, kacs, liba stb. előállítására adja a fejét. Ez az aggodalmaskodás bujkált bennem, amikor leültünk egy rövid megbeszélésre **Forgács Péterrel**, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat igazgatójával, s mit tagadjam: a diskurzus végén sem uralkodott el rajtam a kincstári optimizmus. Ime a „kérdés-felelek”, a lényegre szorítkozva.

— **Hogy valamelyest bepillantást nyerhessünk üzemi életébe, kérem: foglalja össze 1986-os ténykedésüket.**

— Nem akarok dicsekedni, de tárgyilagosan megítélve is egészen tűrhető évünk volt. Az 1,2 milliárd forintos termelési érték és a százmillió nyereség részünkről az utóbbi 5-6 esztendő legjobb teljesítménye. Termékeink

70 százalékát exportáltuk; a nyugat-európai országokban és a Közel-Keleten mintegy tíz és félmillió dollárt kerestünk.

— **Ennyit talán adatokban és valamit még a hogyanról.**

— Először is: sikerült kedvezően kihasználni a nemzetközi piacokon tavaly kialakult konjunktúra-helyzetet. Másodszor: termékszerkezetünk a darabolt áruk javára változott, azokat pedig magasabb áron tudtuk értékesíteni. Végül: emelkedtek a fel-

vásárlási árak, s így lényegesen javult a csibenevelési kedv, ami viszont — teljesítőképességünk csaknem optimális kihasználása mellett — növelte a gazdaságosságát.

— **Akkor itt térjünk vissza a jelenhez. Következik: 1987.**

— Igen, de engedje meg, hogy fölhozzak még valamit, ami némileg szintén motiválja a kimagasló eredményt. Az elmúlt évben először bocsátottunk

(Folytatás a 2. oldalon.)

MEGMÉRETÉS UTÁN

Főlöszleges fáradozás lenne érettségi történeteket mesélni, céltalan nosztalgia vagy példálózgatás csupán. Am kell az érettségiző diákokról beszélni, bizonyosságul annak, hogy mennyire a való életből fakad ez a téma.

Városunk középiskolaiban ezekben a hetekben a feszültségintéző ismét jóval többet mutat az átlagnál. Fiataljaink tanúbizonyságot tesznek négy év alatt szerzett tudásukról, felkészültségükről: megkezdődnek az érettségi vizsgák. Ha lehet, még csendesebbek ilyenkor a lakótelepek: a szomszéd harmadik emeleti ablaka éjfélkor nem a tévé fénye miatt világos, a másnapi vizsgára készül a gyerek. Talán csökken valamelyest a szombati disco látogatottsága és a sarki zöldséges nem érti, hogy az örökre farmeres Zoli fiút miért látja reggelente öltönyben és nyakkendőben.

A nagy megméretésben tenyerek izzadnak, könnyek hullanak, sőt biztosra veszem, néhány helyen anyu „na ugye megmondtam!” sóhaja is elhangzik majd. Lesznek örömteli pillanatok, „de jó, hogy sikerült!” felkiáltások és ahogy a napok telnek, úgy fogy a gond az ifjú vállakról. Lassan közhelynek számít, a hogyan tovább a nagybetűs életbe, mégis sok fiatalnak nem csupán az érettségi jelenti a legnagyobb akadályt.

Vannak, akiknek már biztos az, mely másoknak, lehet, örökre álom marad, de a csüggedés rossz tanácsadó. Aztán egyszer a vizsgáknak is vége lesz. A padok, falak marad-

nak, csak az arcok változnak majd. Minden tárgy más emléket őriz. A padló a léptek nyomát, a tábla sok ezer apró vonalat, a pad az izgalomtól remegő kezét...

Sok mostani érettségizőnek azonban ismét tanulással köszönt be a gyümölcsérlelő szeptember. Akad, aki ezután kezd szakmát tanulni, lesz, aki a szülőhelytől távol bizonyítja majd a választott pályára való rátermettségét, később akár hírnevet is szereztet szűkebb pátriájának. Újra hátukra veszik az iskolaévek tanulással teli gond-zsákját, s az igazi örömet további szorgalommal és akaraterővel átítatott évek hozzák meg véglegesen számukra.

Ezekben a napokban minden ismerős és barát nekik szurkol, az érettségizőknek. Szokássá vált, hogy a szerencsétől a kalap...ig valami kedveset, esetleg szellemeset kívánjunk nekik. Mindamellett, hogy én is bízom valamennyiük sikerében, megmaradok a közhelyeknél, mi más tehetnék. A jó vizsga után, a „mit kell tenni és miért nem lehet?” kérdésekre íme egy rövid, személyes hangú válasz. Ahányszor rádöbbenem, hogy hibáztam, hogy munkám tökéletlen, hogy jogos bírálatot kaptam, de még olyankor is, amikor túldicsértek és emiatt szégyelltem magam, egyetlen választási lehetőségem maradt: olyan keményen dolgozni tovább, ahogy csak lehet, ahogy csak tudok. És ennél többet — meggyőződésem — senki sem tehet...

P. L.

Nyitott kérdések a zárt világból

Indulok a gondozók szobájára felé, nem nézek sehová, mégis érzem, a fák mellől, a bokroktól takart padoktól furcsa szempárok követik lépteimet. Percek kellenek, hogy zavarom elmúljon és elhadarjam jövetelem célját. Az ablakhoz arcok tapadnak, a vonások, a pillantások félreérthetetlenek: a Nyúl utcai Egyesített Szociális Intézmény elmebetegei között vagyok. Szorongva, nem titkolt felindultsággal figyelem őket, akik talán már soha sem fogják érezni az önsajnálát keserű melankóliáját...

Nem sokkal a reggeli után beszélgetek az intézet vezetőjével, **Vanyiska Jánosnéval**. A ház lakói ekkor már megkezdik napi szokásos tevékenységüket, a kevésbé betegek segítenek a takarításban, a kerti munkában, mások tétova mozdulatokkal lépkednek az udvaron, örök kóválygásra ítélve. Mindennapos lehet a kép, számomra mégis olykor szürrealistának tűnik.

Ha beszélne a sorsukról...

— Lehet-e hivatásnak nevezni az önök foglalkozását, pláne, hogy tisztában vannak vele: a teljes rehabilitációra legtöbbször szinte semmi esély? — kérdezem az igazgatónőtől.

— Igen. Nem csak lehet, kell is. Bár dolgozott már itt olyan kolléga is, aki ezt a pályát hivatásának választotta, mégsem mer-

tek kérni tőle a betegek egy pohár vizet. Feltétlenül szükséges a hivatástudat mellé a nagyfokú emberszeretet. Való igaz: rehabilitációról alig-alig beszélhetünk, bár az itt eltöltött négy évem alatt két páciens, ha nem is teljesen gyógyultan, de vissza tudunk adni a társadalomnak.

— **Kérem, mondja meg, kik vannak itt? Úgy értem: velük született betegséggel ápolnak mindenkit, vagy...**

— Nem, nem, nézze csak a kezem, amint ez a téma szóba kerül, végigfut rajtam a hideg... Nagyon szeretném, ha egyszer olyan állapotban lennének, hogy beszélni tudnának a sorsukról, vagy hallanák őket meghitt pillanataikban a múltjukról mesélni... Félelmetes. Egy részük természetesen genetikailag sérült, de jónéhányan sikeres emberként kezdték az életet. Aztán

jött az alkohol, a rossz környezet, vagy, nem utolsósorban, egy baleset.

— **Elkeserítő, mégsem hagyhatom ki a kérdést: ezek szerint mindenkinek van egy téglája?**

— Nézze, a mai rohanó világban senki sem tudhatja, mikor éri baleset, sőt azt sem, milyen genetikai kórt hordoz magában, ami bizonyos idő után előjehet. Az intézetben számtalan példa van erre.

Siralmas állapotok

A beszélgetést a fenntartási költségekre terelném, ám Vanyiska Jánosné ragaszkodik hozzá, hogy előbb járjuk be szűkreszbott otthonukat. Példás, szinte katonás rend mindent. Jobbára csak vaságyakat látok, a helyszűke miatt az ajtókat is leszedték. A szekrényeket vagy a folyosón, vagy az udvari színpadon tárolják. A frissen mosott ágytakarókon vi-gyorgó babák, s fölöttük az üres, vagy eltorzult tekintetek kontrasztja mellébe vág.

A női szakaszon vagyunk. Szinte hihetetlen: négy szobában nyolcvan ápolat. A folyosón is zsúfoltság. A lefüggönyözött vécék mellett fürdőszobá-

ba érkezünk: egy kád, egy kézi zuhanyozóval — nyolcvan emberre! Fürödni pedig naponta kell és a többség magatehetetlen. A férfiak körlete még siralmasabb: két szobában hetvenen vannak. Szekrény sehol, éjjeliszekrény sincs, az ágyak között épp hogy el lehet férni. A szélszaggatta udvari vécét télen állandóan fűteni kell. A betegszobában csak nappal fekhettek a súlyosabb betegek, éjjel visszaviszik őket eredeti helyükre, mert ott is van gazdája minden ágynak.

Vége a sétának. Percekbe telik, míg magamhoz térek. Az igazgatónő töri meg a csendet:

— **Tavalyelőtt, télen nyolc fok volt az átlaghőmérséklet, vacogva vették körül az egyetlen cserépkályhát. Az elmúlt évben bevezették a gázfűtést, igaz, meg kellett verekedni érte. Meghívtuk a városi és a megyei vezetőket, hogy személyesen győződjenek meg siralmas helyzetünkről. Volt, aki rosszul lett a látványtól...**

Hol késik a felújítás?

— **Kihez, hová tartozik az intézmény?**

— A városi tanács önálló költséggazdálkodó szerve vagyunk, de hangsúlyozom: a beutaltak 90 százaléka nem kiskunhalasi, hanem a megye minden részéből való.

— **Az épület 1830-ban épült és városi ispotály volt. Milyen a jelenlegi állaga?**

— 1986-ban életveszélyessé nyilvánították és még abban az esztendőben részlegesen felújítottuk, ami az állapotokat csupán hónapokra javította. Mondok egy példát: a padlásokon sok az elpusztult gálamb. A tetemetek nehezen és félve tudjuk eltávolítani, mert a mennyezet több helyen beszakadással fenyeget. Ha esik az eső, mindenfelé beázunk és omlik a vakolat.

— **Tervezik-e a teljes rekonstrukciót?**

— Igen. A megyei tanács határozata alapján a teljes átépítést 1990-re be kell fejezni. Erre, évenkénti bontásban, összesen 20 millió forintot hagytak jóvá.

— **Nem értem, ha láthatóan ennyire sürgős a renoválás, miért nem kezdtek már el?**

— A megyeiek szerint már 2 milliót átutaltak ebből a keretből, de a pénzzel eddig még nem

találkoztam sehol, legálábbis a számlákon nincs. Pedig higggye el, Kiskunhalason nem tudok ennél fontosabb, égetőbb gondot. És meglehet, túlságosan jóhiszemű vagyok, ha azt mondom: ezzel a városi tanács illetékesei is tisztában vannak.

— **Honnan vár elsősorban segítséget?**

— Támogatja ügyünket a megyei tanács egészségügyi osztálya, a helyi tanács. Sok dologi segítséget kapunk a város szociálista brigádjaitól, elsősorban a Ganz-MÁVAG-ból, de hát érte meg: a száz meg száz segítő kéz mellé pénz kellene, pénz, pénz, pénz...

□ □ □

Átsietek az udvaron. Hangos jónapotomra, van aki ugyanígy, más csoklómajjal válaszol. A tétova, rezzenéstelen arcokról próbálok olvasni, kit sejtethetnek bennem: barátot, aki segíteni tud, akar és fog, vagy csak egy kíváncsiszkodó-szörnyűlködő idegent, esetleg potenciális lakótársukat? A tudatuk alatt rejlik, s talán máris soha ki nem fejezhető ítéletre gondolni sem merek...

Posztobányi László

Nagyrekonstrukció előtt (?) a baromfifeldolgozó

(Folytatás az 1. oldalról.)

ki komolyabb mennyiségű — kb. száz tonnányi — baromfihús-készítményt. A kilenc féle, markánsan fűszerezett töltelékárúval — melyeknek a Debreceni Húsupari Vállalattól kapott alapreceptjét finomítottuk és fejlesztettük tovább — újabb fogyasztókat kívánunk megnyerni. Nos, ez is sikerült; minőségük, ízük, áruk megfelelt az igényeknek és esélyünk van arra, hogy az idén kétszer annyi töltelékárú is vevőre talál.

— Tehát: '87. Módosultak-e alapvetően a tavalyi

Kilenc töltelékárú

HALASI VIRSLI (fogyasztói ára: 90,— Ft/kg). Füstölt-tölti baromfitermek, gyombrerrel és rosmagymával ízesítve. Emésztető mübeibe vagy celofánba töltik, vákuumfóliába csomagolják.

BAROMFI PÁRIZSI (60,— Ft/kg). Baromfipecséből és ipari szalonnából készült, fűszeres, rosmagymával ízesített, majd rozik és rustonok mübeibe kerül.

KUNSAGI FELVÁGOTT (100,— Ft/kg). Összetevői: baromfipecs, sertésbőr és ipari szalonna. Jellemzős ízét a fokhagyma és a fűszerkeverék adja. Szinte rozik és füstölök, s mübeibe töltik.

KOLOZSVÁRI FELVÁGOTT (82,— Ft/kg). Baromfipecséből és borjúhús kolozsvári szalonnából keverik ki. Zamatát a koriander-mag és a füstöltes határozza meg. Vízet-gőzt nem eresztő, piros mübeiben hozták forgalomba.

KAKAS KOLBASZ (103,— Ft/kg). A termék baromfi színhúst, -pépet, sertés apróhúst és ipari szalonnát tartalmaz. Enyhén csípős; chili fűszerkeverékkel „vadított”. Emészthető mübeibe nyomják, vákuumfóliába csomagolják.

BAROMFI MÁJAS (86,— Ft/kg). Baromfi húspép, főtt sertésbőr és ipari szalonna alkotja. Ízetét a rozmaring és a majoranna teszi pikánsá. Víz-gőzt nem eresztő, piros mübeiben a bundája.

BIHARI FELVÁGOTT (96,— Ft/kg). Sertés apróhússal dolgoznak össze baromfi-húst és -pépet. Vöröshagymát és koriander-magot kevernek hozzá. Füstölök, főzik és mübeibe eresztik.

BAROMFI JAVA (128,— Ft/kg). A baromfipecsét és a filézett tyúkmelet sertés színhússal és ipari szalonnával gazdagítják. Fehérbors és szersencs-dió kölcsönöz kellemes aromát. Mübeiben füstölök és főzik.

HALASI CSIPÓS KOLBASZ (69,— Ft/kg). A recept: baromfipecs és ipari szalonna, csipőse fűszerezve. Emészthető mübeiben hagyja el az üzem.

tervszámok és biztatások-e a kilátások?

— Mindenképpen nagyobb termelési értéket szeretnénk produkálni, csirkéből például félmillióval többet, mintegy 17 milliót várunk feldolgozásra. Piaci információink alapján — gondolok itt a közismert nyugati protekcionista és diszkriminációs intézkedésekre — azonban lényegesen szerényebb profitra számíthatunk. Sajnos be kell látni: megint romlik majd az export jöve-

O Kozma Istvánné a töltőgépet készíti elő, talán éppen a halasi virslihez. (Lévay Kálmán felvételei)

delmezősége. A hazai elátlásról kijelenthetem: részünkről bizonyosan zavartalan lesz.

— Ha már az imént a jövődelmezőségről esett szó, ebből a szempontból melyek a legfontosabb ter-
mékeik?

— Immár hagyományosan a hízott liba, valamint a pecsenye liba és kacsa. Az összes nálunk megforduló baromfinak csupán az egyharmadát teszik ki, a bevételek, illetve a haszonnak viszont majdnem a felét. Részarányukat csak szűk korlátok között lehet növelni, mivel meghatározott vevőkörük van külföldön is, és jobban megterhelni a piacot, mint amekkora a fizetőképes kereslet, nyilvánvalóan nem szabad.

— Konkrét üzleti megállapodásokról nem faggatom, maradjon ez az Önök titka. Ellenben kíváncsi vagyok: mi a tervük a felvágottakkal? Várhatóak újak is?

— Feltétlenül szeretnénk gyarapítani ezt a termék-családot. Meggazdagodni rajtuk továbbra sincs szándékunkban — egyébként sem lehetne —, csupán a mérsékelt, tisztességes jövedelem a célunk. Olyan rétegeket, intézeteket, olyan fogyasztókat — nyugdíjasok, diétások, kórházak stb. — kívánunk elérni, aki az olcsó, zsírszegény, kimélő hús-készítményeket keresik. Néhány újdonságunk próbagyártása és tesztelése már folyik, reméljük hamarosan a boltokban is megtalálhatják őket mindenki.

— Akik kóstolták, elragadtatással nyilatkoznak a libaszalámiról. Vajon jut majd belőle külföldre is?

— Annak ellenére, hogy elég drága, itthon régóta népszerű. Évekig tartó kísérletezés után ebben az évben talán lehetőség nyílik arra, hogy a tőkés és a fejlődő országokba is szállítsunk. Ha meg tudjuk kint kedveltetni, biztosan egyszerűbb lesz más áru-féleségeinket is elforgatni. Erre vonatkozóan egy-két nyugati céggel máris tárgyalunk, kölcsönösen előnyös gyártási és forgalmazási együttműködés után kutatva. Természetesen eszünkben sincs profil váltani — az összes exportnak a húskészítmények legfeljebb a 10–12 százalé-

kát tehetik ki —, inkább választékbővítésre törekszünk.

— Ha egyetért, most az előrelépés — kissé patetikusán fogalmazva: a kor kihívásainak való megfelelés — érdekében a közeljövőben elvégzendő fejlesztésekre terelném a beszélgetést.

— Igen. A következő 2-3 évben feltétlenül végre kell hajtunk a vállalati rekonstrukciót. A költséget még felbecsülni is felelőtlennek volna egyelőre, de annyit mondhatok: több százmillió forint értékű

beruházás lesz. Ki kell cserélni a feldolgozó gépsorokat, gépesíteni a darabolást, kinőtűk már a hűtőtárolókat is és új, korszerű csomagolási technológiára van szükségünk — hogy csak a leg súlyosabb tétteleket idézzem. Mindez saját erőből, persze, nem megy, minden létező exportfejlesztési hitelt és preferenciát igénybe szeretnénk venni hozzá. Öri-
ási vállalkozás lesz...

Amihez szerencsét és sikert kívánok. És köszönöm a beszélgetést.

Kutasi Ferenc

HATVANAN A SÓSTÓ FEJLESZTÉSÉRŐL

Pro és kontra családirház ügyben

Lapunk legutóbbi számában tett ígéretünk szerint visszatérünk a kiskunhalasi Sóstó fejlesztésével kapcsolatos szavazóképes közvéleménykutatás eredményére. (Ez alkalommal próbáltuk ki a televízió Hatvanhat című műsorából ismert elektronikus berendezést.) A városi pártsekély nagytermében hatvan érdeklődő jelent meg, akiket Dr. Szabó Miklós, első titkár köszöntött. Csapó István, a KUNÉP igazgatója a vállalat koncepcióját, Nagy Ágnes, a Várostervező Iroda tervezőmérnöke pedig a Sóstó és a város fejlesztésére vonatkozó terv összefüggéseit ismertette.

Azzal, ami a Sóstónál eddig történt, a jelenlévők 93,3 százaléka egyetértett. Többségükre (83,3 százalék) kedvező benyomást tett a KUNÉP fejlesztési terve, 8,3 százalékuk viszont ellenezte azt.

Szabados János, a városi tanács műszaki osztályának vezetője, a szakember szemzőgéből értékelte: a leg súlyosabb érv a sóstói lakótelep ellen az, hogy idegen a város település-szerkezetétől. Kétszázharminc családirházas telek több gondot jánna, mint előny. A bölcsődei, óvodai, iskolai, kereskedelmi ellátást említette, és persze, a megbízható buszjáratot. Érvelését a jelenlévők 72 százaléka megalapozottnak tartotta, 20 százaléka viszont nem. Egyéb-ként a családirházas beépítés mellett szól az, hogy a

közműveket mindenképpen kiépítik, valamint, hogy így sok milliós tanácsí hitel nélkül bővíteni lehet a városi telekkínálatot.

Vita bontakozott ki a víz minőségének romlása ügyében. A megkérdezettek 41,6 százaléka úgy találta, hogy elviseli, 38,4 százaléka szerint viszont nem bírja el a tó a fejlesztéssel járó terheket. A főúttól nyugatra eső terület családirházas beépítésére 38,3 százalékuk szavazott igennel, 41,6 százalékuk pedig nemmel. Az előterjesztés leglényegesebb kérdésében tehát igencsak megoszlik a vélemény. A KUNÉP és a VÁTI tervezője szerint ugyanis ez a legkedvezőbb megoldás a Sóstó környékének kultúrát és jó ütemű beépítésére. A többség egyetértésével találkoztott a strand és a kemping fejlesztése, valamint a véderdő telepítése. (78,3 százalék elutasította azt, hogy üdülőköt alakítsanak ki az említett területen.)

A számok mellett érdemes néhány, előszóban elhangzott javaslatnak is figyelmet szentelni. Például: fel kellene mérni a családirházas telkek iránti érdeklődést, mivel a fizetőképes kereslet ismerete segíthetné a terv elbírálását. Elhangzott, hogy a tó déli és keleti oldalán lévő 30 hektárnyi erdő mellé, a főúttól nyugatra eső rész beépítése esetén is, a

A kedvezőtlen adottságú kacsáról a szállítók nem mindig az út-mezésnek megfelelően, s a kívánt mennyiségben gondoskodtak. Itt pedig a pontosság elengedhetetlen.

A baromfifeldolgozó vállalat biztos vevő, de percnyi pontossággal kell számitani. Ha a naposkacsa korábban vagy később érkezik, már csak kisebb súlyú vagy „tokos”, rosszabb minőségű pecsenyekacsa lesz belőle, vagyis rontja az értékesítési átlagát. Ezt a bizonytalansági tényezőt küszöböli ki a szövetkezet a saját törzskacsateleppel. Az előzetes számítások szerint a naposkacsa ár csökkenése az eredményességet is javítja.

A törzskacsatelephez zömmel már meglévő helyiségeket hasznosítottak, így jelentős beruházást nem igényelt. A törzset — mintegy 4100 darabot — saját pecsenyekacsáik közül válogatták. A tojás-termelést a hosszú hideg és a védőoltások késleltették ugyan, de a szükséges mennyiségről gondoskodtak, sőt még eladásra is jutott. A hozam május 1-ig összesen 218 ezer 280 darab volt. A keltetést jelenleg még a kiskunhalasi Vörös Október és a keletiből Rákóczi Csillaga Tsz végzi. A közeljövőben a szövetkezetnek saját keltetőüzeme lesz, ami tovább bővíti a vertikumot és még eredményesebbé teszi az ágazatot.

Jelentős ágazat a pecsenyekacsa tenyésztés. 1986-ban 345 ezer 200 kacsát adtak el, ami 30 millió forintot árbevétel jelentett. 1970 óta a termelés folyamatosan nőtt, ugyanakkor a nyereség csökkent. Ennek egyik oka, a naposkacsa árának emelkedése: amíg 1984-ben 14,05 forintba, 1986-ban már 15,50-be került darabja. A napos-

kacsáról a szállítók nem mindig az út-mezésnek megfelelően, s a kívánt mennyiségben gondoskodtak. Itt pedig a pontosság elengedhetetlen.

A baromfifeldolgozó vállalat biztos vevő, de percnyi pontossággal kell számitani. Ha a naposkacsa korábban vagy később érkezik, már csak kisebb súlyú vagy „tokos”, rosszabb minőségű pecsenyekacsa lesz belőle, vagyis rontja az értékesítési átlagát. Ezt a bizonytalansági tényezőt küszöböli ki a szövetkezet a saját törzskacsateleppel. Az előzetes számítások szerint a naposkacsa ár csökkenése az eredményességet is javítja.

A törzskacsatelephez zömmel már meglévő helyiségeket hasznosítottak, így jelentős beruházást nem igényelt. A törzset — mintegy 4100 darabot — saját pecsenyekacsáik közül válogatták. A tojás-termelést a hosszú hideg és a védőoltások késleltették ugyan, de a szükséges mennyiségről gondoskodtak, sőt még eladásra is jutott. A hozam május 1-ig összesen 218 ezer 280 darab volt. A keltetést jelenleg még a kiskunhalasi Vörös Október és a keletiből Rákóczi Csillaga Tsz végzi. A közeljövőben a szövetkezetnek saját keltetőüzeme lesz, ami tovább bővíti a vertikumot és még eredményesebbé teszi az ágazatot.

Kassai Miklós

(Somos László felvétele)

A kiskunhalasi Sóstó-kertvárosról a városi tanács május 28-i ülése dönt. főúttól nyugatra eső rész beépítése esetén is, a

Kispéter Imre

Riposzt (-féle)

1.

A Halasi Tükör 1. számában Sorompók címmel megjelent, jó humorral íródott cikk elolvasása után kételyek támadtak bennem. A cikk írója, P. L. egyebek között azon ábrándozik kocsiában várakozva, hogy jó lenne, ha sorompók 40 centiméterrel magasabbak lennének, akkor talán átférne alattuk. Nos, ez azt sugallja, hogy a csukott sorompónak számára nincs tiltó hatása, ugyanúgy, mint a szemre láttára szabálytalannul átbujkáló gyalogosoknak sincs.

A kiskunhalasi vasútállomás vezetői és a körzeti üzemfőnökség illetékesei felülvizsgálták a sorompók zárvarratási idejét. Ezt sikerült napi átlagban mint-

egy két órával csökkenteni, ám így is a nap nagyobbik felét teszi ki. Világos, annak a legrosszabb, aki szétos útján ilyen „akadályt” talál maga előtt...

Együtt reméljük: rövidesen átadják a forgalomnak az új közúti felüljárót. Addig is, ha lehet tiszteljük a lezárt sorompót, veszélytől óv meg.

Ide kívánczok: áprilisban a kiskunhalasi körzeti üzemfőnökség területén két sorompó nélküli vasúti átjáróban hajtottak személgépkocsival a vonat elé. Az ütközés elkerülhetetlen volt, az eredmény öt súlyos sérült, közöttük nyolchónapos és kétéves gyermekek. Úgy érzem, ez mindennél többet mond... Kiss Gyula

O Képzeld el ezt az ünnepet! És a vásárt ebben az üzletben!... (Somos László felvétele)

TÜKÖRET

— Téma: a szőlő és a bor. Érdekes bélyegbemutató látható május 4-e óta a Kiskunhalasi Állami Gazdaság központjában, a „folyosó galériában”. A tizenhárom fali tárló dr. Csizmazia József, budapesti szőlőnemesítő — a Zalagyöngye atyja — gazdag gyűjteményét tartalmazza. Valamennyi bélyeg rajzolata a szőlővel és a borral áll szoros kapcsolatban.

— LENGYEL PIAC. Jelenleg ott és akkor árusítanak a piac területén, ahol és amikor akarnak a lengyel állampolgárok. A kezelésért azt tervezi, hogy a Fűrész utcában a volt tejtároló betonozott udvarát bérlik ki számukra és akkor végleg oda-költözik a „KGST-bazár”.

— Külföldi ösztöndíj. A korábbi évek sikereit folytatva az idén a Szilády Áron Gimnázium két negyedikes diákja felvételizett sikerrel és nyert külföldi ösztöndíjat. Béres András és Varjú Ferenc az ösztől az NDK-ban közgazdasági, illetve műszaki egyetemen folytathatja tanulmányait.

— PADOK A BELVÁROSBAN. A napokban a kommunális üzem dolgozói tíz felújított korszerű, csővezeték padot szereltek fel a Hősök tere és az autóbussz pályaudvar fele vezető utcákon. Ezeket az üdölköztetéseket a külvárokból gyűjtötték be, olyan helyekről, ahol nem használták őket.

— Elismerések. A DEMÁSZ bajai üzemigazgató-sága elnyerte az Elüzem címet. A sikerben nagy szerepe van a halasi kiemeltségeknek is, ahonnan hárman — Bednarik Antal művezető, Burkus György szerelő és Kovács Pál irányító szerelő — Kiváló dolgozó kitüntetést vehettek át a május elseji ünnepségen.

O ÉNEKLŐ IFJÚSÁG. Csaknem ezer diákot mozgató meg a közelmúltban az Éneklő Ifjúság mozgalom területi bemutatója Halason. Az Általános Művelődési Központban fellépő iskolai kórusok Szabó Ferenc kétszeres Kossuth-díjas zeneszerzőre emlékeztek, aki sokáig a városban tanított. A koncerten megjelent Lili néni, az özevgy is. Képzünk a helyi kereskedelmi szakmunkásképző intézet női kara. (Gaál Béla felvétele)

„BORÍTÉKOS” NYEREMÉNYEK

Két hónap alatt mintegy negyedmilió forintot fizettek ki kisebb összegekben az elárúsítók a borítékos sorsjegyek nyertesinek. Eddig három tízezer és egy húsz ezer forintot érő biléta is horogra akadt Halason. Érdeklőség, hogy az egyik „tízzeres” szerencsés gazdája egy szovjet turista, aki átutazóban töltött el egy napot a városban.

Megbilincselve próbált szökni

Törköly Tibor, Kiskunhalas, Tó utca 38. szám alatti lakos eddig kilencszer állt bíróság előtt a közrend, a közbiztonság, a testi épség és a tulajdon ellen elkövetett bűncselekmények miatt. Legutóbbi, négyéves elzárásából szabadulva sem maradt tetlen. A Kiskunhalasi Városi Bíróság 1986. május 28-án súlyos testi sértés bűntette miatt egy év hat hónapra ítélte el. Az ítélet nem emelkedett jogerőre, viszont eközben Törköly újabb bűncselekmények sorozatát követelte el.

1986. július 30-án megjelent volt felesége lakásán, ahonnan elloptott egy pár tyúkot. Ezután Molnár Pál épülő, Tolbuhin utca 12. szám alatti lakásába hatolt be, s egy telefonkészülékkel távozott.

Július 27-én késő éjjel az Ezerjó étterem bejáratánál több erősen ittas személy gyűlt össze. Közülük volt a soltvadkerti Gillich Sándor is, aki a lépcsőre ülve, fejét térdére hajtva „plihent”. Ekkor Törköly — látszólag minden előzmény nélkül — úgy az arcába rúgott, hogy eltorzult az orrsontja. A helyszínre érkezett rendőrök őrizetbe vették. Kihallgatása során, rosszul-

tet színélve, s a folyosóra kiejtve, szökést kísérelt meg. Megbilincselve kézzel kiugrott az épületből, a rendőrségi udvar hátsó végében átmászott a kerítésen, a szomszéd kertjébe. Majd a házba is bejutott, ahol végül is elfogták.

Szeptember 6-án a Garbai Sándor utcában a rendőrkörzeti megbízott irodáját próbálta feltörni.

A bírósági eljárás a május hatodikai tárgyaláson ítélettel zárult. A hatóság bűnösnek találta Törköly Tibort kétféle bűncselekményben és foglalkozási bűntettében. Mivel a súlyos testi sértés okozásának körülményeit nem sikerült egyértelműen feltárni, ez alól bizonyítottság hiányában, a körzeti megbízott irodába alól pedig bűncselekmény hiányában a bíróság felmentette. Az elsőfokú ítélet szerint Törköly büntetése három év fegyházban letöltendő szabadságvesztés és öt évi közügyektől való eltiltás. A döntés ellen az elítelt nyújtott be fellebbezést, az ügyész — a börtönbüntetés letöltését követő 5 évi szigorított őrizet elrendelését kérve — súlyosbításért fellebbezett.

—th—

2.

Az április 17-i szám Pácban című cikkében egyik horgásztársunk kérdőre vonta vezetőségünket, amini horgászati tilalmat rendelt el a Sóstón, haltelepítés miatt, éppen a tavaszi iskolai szünetben.

H. R. kisdíáknak azt felelem, ha majd felnőtt lesz, talán megérti: a horgász bácsik nem akkor telepítenek halat a Sóstóra, amikor az talán minden tekintetben a legmegfelelőbb, hanem akkor, amikor jó minőségű halat, megfelelő áron vásárolhatnak. Sajnáljuk, hogy a halászok

éppen a tavaszi szünetben szállították a halat, de ezt nem állt módunkban befolyásolni. A munka elhúzó-dása a hosszú és igen kemény télnek is köszönhető. Reméljük, a jövőben ilyen tekintetben is nagyobb szerencsénk lesz, de erre garanciát adni nem tudunk. Bízom abban, hogy az intenzív haltelepítés olyan eredményeket szerez már ebben az évben is minden horgásznak, melyek fedtetik az ilyen és ehhez hasonló, apróbb bosszúságokat.

Faddi István
egyesületi elnök

KULTURÁLIS KÍNÁLAT (május 31-ig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Május 16-17-én 4. és 8 órákor: Laura (magyar).
18-án 4. és 8 órákor: Karatézó Kobra (japán).
19-23-án 4. és 8 órákor: Silverado (amerikai).
24-25-én 4. és 8 órákor: Emlekek, emlékek (francia).
26-27-én 4. és 8 órákor: Szörnyek évadja (magyar).
28-31-én 4. és 8 órákor: Távol Afrikától (amerikai).

GÓZON ISTVÁN

MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Május 16-án 15-17 óráig: játszó-műhely. Fonás, madzagszövés.
16 órákor: magányosok klubja. Társasjáték, zene, társalgás.
Május 18-án 19 órákor: a Fáklya Filmszínházban, a Radnóti Színház előadásában Wilson: Mint két tojás. Komédia Zilahi Judit fordításában.
23-án: magányosok klubja. Kirándulás Kiskunmajsra. Indulás 9 órákor. Fűrés. 12 órákor ebéd, 16 órákor visszaindulás.
15-17 óráig: játszó-műhely. Jó játék a papír! Mozgatható papírfigurák készítése. Vezető: Bródi Mária.
18 órákor: középkorok klubja. „Az olvasó népe!” Szalai László — filmpremier, játékok plusz egy meglepetés. (A Szilády Áron Gimnázium KISZ-szervezete és a középkorok klub közös rendezvénye a pincklubban.)
30-án 15-17 óráig: játszó-műhely. Csutkanépek. Népi gyermekjátékok készítése. Vezető: Bródi Mária.

16 órákor: magányosok klubja. Művelődőseket, foglalkoztatás, utána társasjáték, zenehallgatás.

ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Május 15-én 20 órákor: Sógó-Rock, a II. Félidő és az Echo

SPORTMŰSOR (május 31-ig)

LABDARUGÁS

Megyei I. osztály, XII. forduló, május 16., 17. óra, városi sportpálya: KAC-MEDOSZ — Kiskunfélegyházi TK (előtte, 15 órákor: ifjúsági mérkőzés).
Megyei II. osztály, IX. forduló, május 17., 17. óra, városi sportpálya: Kiskunhalasi Spartacus — Harkakötöny (előtte, 15 órákor: ifjúsági mérkőzés).

X. forduló, május 23., 17. óra, Gábor Áron laktanya pályája: Honvéd Gábor Áron SE — Kiskunhalasi Spartacus.

KÉZILABDA

Május 23., 10.30 óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ — Harkakötöny (megyei bajnokság, női). Előtte, 9.30 órákor: ifjúsági mérkőzés.
Május 23., 16. óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ — Tiszakécske (megyei bajnokság, férfi). Előtte, 15 órákor: ifjúsági mérkőzés.

Május 24., 14. óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ — Salgótarján (NB II. ifjúsági, női).

ATLÉTIKA

Május 30-31., 9 óra, városi sportpálya: megyei junior és felnőtt egyéni bajnokság.

BM HATÁRSÉG ORSZÁGOS

ATLÉTIKAI BAJNOKSÁGA

Május 26., 8 óra: városi sportpálya.

együttetek koncertje. (A három jugoszláviai magyar tánczenekar nyilvános fellépése, Magyarországon először.)

21-én 15.30 órákor: mesebólit. A Roller együttes vídám, zenés gyermekműsora.

29-én 20.30 órákor: R-Go koncert.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Május 23-án 14-17 óráig: játékok a könyvtárban (a gyermekkönyvtárban, Kossuth u. 21. sz. alatt, az úttörőház emeleti részében).

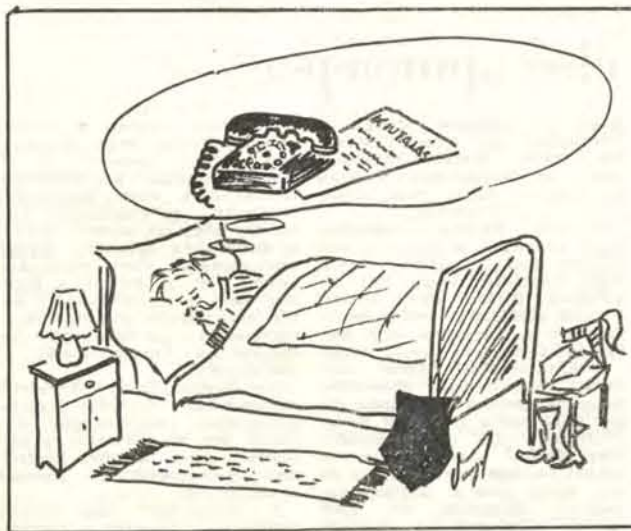
JURINOVITS MIKLÓS

ÜTTÖRŐHÁZ

Május 16-án 9 órákor: városi repülőmodellverseny, úttörőknök.

20-án 14.30 órákor: városi politikai fórum. Vendég: Simon Gábor, a városi pártbizottság titkára.

27-én 14.30 órákor: munkahely, pálya, hivatás. A mezőgazdász.

(Varga István rajza)

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz lapja Szerkesztő: a szerkesztőbizottság A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc A szerkesztőség címe: 6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144 Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató 87 0478 Petőfi Nyomda Kiskunmajsja Felelős vezető: Vikor János